BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIU

ANUL XV. — No. 2922

FONDATORI
E. EMILIAN și E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secția I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
București

6 pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Vineri 21 Octombrie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcția . . . . . 3.21.60; Administrația . . 3.26.60; Redacția 3.26.69

Incurcăturile lui Spakow

Două informațiuni din ziarele de eri: plecarea lui Moți Spakow în America a fost întârziată. Motivul? Managerul new-yorkez Lew Morris, pe care-l interesează cariera lui Spakow, nu a primit încă din partea «Federației române de box» confirmarea palmaresului prezentat de Spakow.

A doua informație: Moți Spakov nu poate să boxeze la Chișinău cu Gh. Popescu. Motivul? Adversarul care-i fusese destinat în capitala Basarabiei, e amator. Iar regulamentele interzic matchurile între amatori și profesioniști.

Ambele informațiuni au temelie de motive temeinice.

Nu vi se pare totuș curioasă înlănțuirea aceasta de motive ce vin mereu să se împotrivească încercărilor lui Spakow de-a merge înainte?...

Are omul acesta și defecte. Cine n'are? Sub zâmbetul său fâstâcit de copil voinic încolțește uneori un zâmbet de revoltă, de enervare. E impulsiv. E sgomotos. Provoacă une ori. Peste aceste defecte însă, natura i-a pus betonul unei valori pe care s'a clădit tot edificiul actual al boxului românesc. Il avem astăzi pe Toma Aurel. Credem în Milică Teodorescu. La început însă, n'a fost decât un singur om. Și ani de zile — până la apariția lui Lucian și Axioti — nu am avut decât o singură vedetă în box: Moți.

Cariera lui a început în ziua când reîntors dela Paris cu îngâmfarea semeață de a învinge toți boxeurii români, Chirilă Dan i-a provocat pe toți. In bloc.

In sala mică a Teatrului Alhambra însă, un omuleț necunoscut, aproape pătrat, cu capul pitit între mușchii umerilor, cu ochii mici, pătrunzători, cu trupul înfipt solid pe buturugile picioarelor l-a trimis acasă cu mândria îngenunchiată.

De-atunci, Spakow a mers mereu în sus. A devenit din ce în ce mai pătrat, mai muschiulos, mai năpraznic. Sub licuricii ochilor săi, prestigii mari pugilistice s'au năruit pe rând. Ca niște zdrențe.

A fost aplaudat. A fost și huiduit. Din ce în ce mai huiduit. Din huiduelile acestea însă au încoltit în glastra tribunelor flori superbe de asistență. Asistența celor cari veneau să-l vadă câștigând. Prezența celor cari îl doreau înfrânt. Și boxul a ajuns, prin el, la situații admirabile.

Apoi, a scăzut. Nu există urcușuri fără limită.

Iar ultimii ani i-au adus în existență doar supărări. Una dintre acestea l-a ajuns la Constanța, în cursul verii. A stat închis. Apoi, a fost achitat. A venit din nou în București. De astă dată, cu o lumină de seriozitate aproape tristă, în ochi. Ponderat, rece, tăcut.

Ce poate să facă însă un boxeur mare în țară?

A continuat corespondența cu managerul new-yorkez Lew Morris. A ajuns la un acord. Și-a scos pașaport și și-a pus viza americană.

Intârzierea Federației de a-i confirma la New-York autenticitatea palmaresului, însă, îi întârzie plecarea.

Obligat să rămână în țară, a acceptat un match la Chișinău. Un match care-i oferă o singură utilitate: bursa.

De astă dată, foarte promptă, Federației de box i-a opus prescripția regulamentului. I-a interzis matchul.

Există, desigur un articol de regulament care interzice matchurile între profesioniști și amatori. Dar litera aceasta de regulament n'a fost făcută pentru a pune bețe în roțile existenții boxeurilor.

Și nicăeri în regulament, nu există un articol, cae să ofere secretariatului «Federației române de box» dreptul de a întârzia o confirmare de care Spakow are mare trebuință la New-York.

Se ivesc în calea lui Spakow obstacole multe și grele. O mulțime de încurcături.

Și ni se par cu atât mai injuste, cu cât cariera lui Spakow solicită doar elogii și gratitudine.

George Fulga

MOȚI SPAKOW corespondează și cu SINGAPORE!...

Fostul campion reîncepe tratativele pentru un angajament în India

Am publicat eri câteva amănute interesante privitoare la proectul lui Moți Spakow, fost campion național la toate categoriile, de a pleca în America de Sud. Și am arătat că singurul obstacol din calea acestei deplasări plină de perspective pentru boxeurul român îl constituie tăcerea cu care Federația română de box a., răspuns adresei americane în care se cerea palmaresul lui Spakow.

Organizatorul yankeu, Lew Morris a fost pus deci în situația, puțin comodă, de a conta pe un om care nu poate să plece. Așa dar chestiunea a ajuns într'un punct, mort. Ceiace a determinat pe omul de inițiativă care e Spakow să întreprindă, în vederea unei deplasări la care nu vrea în nici un caz să renunțe, tentative cu obiective diferite.

OBIECTIVE NOI

L'am zărit astfel pe Moți eri dimineață cu un plic în mână, așteptând în stație, apariția tramvaiului 24, care urma să transporte scrisoarea la gară.

— Iar ai scris, Moți?

— Iarăși, dar nu în America.

SPAKOW S'A ADRESAT DE DATA ACEASTA UNUI VECHI OM DE BOX DIN SINGAPORE — INDIA, CARE-I CUNOAȘTE VALOAREA ȘI I-O APRECIAZA IN CONSECINȚA.

Pe vremea când Spakow peregrina prin Egipt, organizatorul acesta i-a făcut o ispititoare ofertă pentru trei matchuri în India, valorificându-i fiecare întâlnire la rotunjoara bursă de 3000 lire!

Spakow era gata să semneze contractele când.. o telegramă din România îl chema de urgență în țară pentru un match cu Vasile Șerbănescu, în care să fie pusă în joc centura de campion național la toate categoriile.

MOȚI SPAKOW

Bursa organizatorului român nu reprezenta nici a cincea parte din bursa match-makerului din Singapore. Moți a optat totuși pentru matchul dela București, determinat de considerente de ordin sufletesc...

In țară, Spakow a pierdut — nu discutăm cum — matchul cu Șerbănescu.

Nu s'a mai înapoiat însă în Egipt și nici nu i-a trecut prin gând să ia drumul Orientului decât acuma când și-a dat seama că în România boxeurii profesioniști trebue să-și caute alte mijloace de existență.

Moți corespondează cu managerul Moriss dar a expediat o scrisoare și organizatorului singaporean Franel, reamintindu-i de oferta de acum un an.

— Și cât ai de gând să aștepți răspunsul, Moți?

— Nu prea mult. In două trei săptămâni «îmi iau tălpășița» spre Franța, cu o escală de o zi la Viena, unde am o «vorbă mai veche» cu Rudolf Heinz.

Dacă între timp va sosi răspunsul din India, voi fi înconștiințat pe cale de corespondență.

In orice caz un lucru e sigur : plec. Numai destinația e deocamdată nehotărâtă...

Joe Archibald

Agențiile de presă de peste Atlantic au răspândit în întreaga lume o știre scurtă, pe tipicul telegramelor cu următorul conținut: Joe Archibald învingând la puncte pe Mike Belloise, a fost declarat campion mondial la categoria pană.

Fără a face apel la diferite anuare sau să ne frământăm mintea pentru a ne reaminti cu ce ocazie am mai pomenit numele noului campion, știm că, am înserat în anul trecut prin Aprilie în coloanele ziarului nostru un articol prin care vesteam o victorie a lui Toma Aurel în America.

Invinsul campionului cocoș al Europei, răspundea la numele de Joe Archibald.

Am elogiat performanța lui Toma Aurel așa cum dealtfel facem întotdeauna când boxeurii români înregistrează victorii în fața unui public străin și departe de țară.

Majoritatea sportivilor au primit cu entuziasm victoria.

Unii însă, mai ales pugiliști orbiți de invidie și manageri înrăiți de faptul că, Toma n'a acceptat să-și împartă rodul pumnilor săi cu ei, au început să-i conteste performanța.

— Dar, cine mai este și Archibald ăsta? Alții, pozând în mari cunoscători, complectau nedumeririle: un necunoscut. Dacă Toma este grozav dece nu boxează cu Sixto Escobar, Jeffra ori Salica?

S'a scurs de atunci un an din războiul vremii. Compatriotul nostru și-a continuat în Europa seria succeselor învingând unul după altul pe toți corifeii categoriei.

Și-a adjudecat din nou titlul continental iar recent a scos din circulație pe Benny Lynch, cel mai bun pugilist al Angliei.

In acelaș timp, de dealtăparte a Atlanticului, Archibald cunoștea mari succese.

O victorie, două, trei și iată pe «necunoscutul» Joe campion al lumii într'o categorie în care activează excelenții Freddie Miller, Baby Arizmendi și Pete Sarron, ca să nu pomenim decât pe aceștia.

Nu știm cum au primit «prietenii» lui Tomiță vestea instaurării americanului în fruntea penelor din întreaga lume.

Acest lucru, dealtfel, nici nu ne interesează. Ne facem însă o deosebită plăcere din a anunța că Joe Archibald, în palmaersul său alcătuit din 35 de matchuri, n'are decât o singură înfrângere: acea pe care a suferit-o la New-York în primăvara anului ce a trecut, din partea românului Aurel Toma.

C. Ligdopol

O delegație a tineretului german a vizitat eri A. N. E. F. Oaspeții au fost frumos primiți de reprezentanții autorităților sportive românești, printre cari d-nii: Teofil Sidorovici, comandantul Străjii Țării, general Virgil Bădulescu, Neagu Boerescu și Mihail Savu.

Sportul mecanic reia activitatea pe pistă

Duminică, pe velodromul bucureștean are loc o reuniune de mare interes spectacular

Sezonul sportului mecanic cunoaște încă acest sfârșit de toamnă, o admirabilă manifestare de pistă.

S'a proectat, pentru Duminecă, la București, pe pista velodromului din sectorul de galben, organizarea unei reuniuni pe al cărei program se împletesc curse de motociclete și automobile.

După reuniunile dela București și Brașov, după cursele de coastă de pe Feleac, dela Sinaia, Brad și Poiana, iată o nouă manifestare sortită să aducă în fața publicului nostru, elita piloților de automobile și motociclete.

*

D. inginer Cezar Popescu, președintele federației motocicliste a pus ces serios la lucru.

E o muncă grea, firește, să reangajezi interesul publicului pentru organizări căzute în desuetudine — prin abuzul unor organizatori nepricepuți și prin forța împrejurărilor, — dar pe care, suntem siguri că o va duce la bun sfârșit.

Startul, va fi populat de frunteșii motociclismului și ai volanului, așa că e de prevăzut un spectacol de mare interes sportiv și de ridicată valoare calitativă.

DIRK GROENEWEGEN

ciclistul care aleargă pentru bucuria... mamei sale

Cariera sportivă a unui fost băiat de băcănie, cel mai în vârstă dintre 10 frați

Dirk Groenewegen s'a evidențiat în ultimele curse organizate pe pistele din diversele centre europene, ca un element de necontestată valoare și de frumoase perspective.

Interesantă carieră acestui Groenewegen, care a ajuns ciclist fiindcă a urmat sfaturile mamei sale.

Iată cum povestește redactorul lui «Paris-Soir» vizita sa la locuința junelui alergător.

— Am fost atât de fericită, spune d-na Groenewegen, Duminecă la aflarea vestei că Dirk al meu a ieșit victorios.

...Căci, fără îndoială, marea șansă a carierii lui Dirk o constituie spiritul sportiv al mamei sale, care pe lângă el, mai are încă.. nouă alți copii — toți mai mici decât «ciclistul».

Părinții lui Dirk au făcut sacrificii enorme până și-au realizat visul de a-și vedea fiul campion.

N'a fost prea ușor dacă ne gândim că această numeroasă familie avea zile când trăia din cei câțiva franci pe care-i câștiga Groenwegen ca.. băiat de băcănie.

PRIMA CURSA

La prima vedere, Dick este un băiat gentil, calm, discret și puțin strengar.

Mama sa, înconjurată de copiii săi, dintre care cel mai mic pentru că are opt luni îi stă în brațe, povestește:

— Dirck s'a născut la Wavere — Amstel, într'o mahala a Amsterdamului, la 28 Iulie 1917. La câte privațiuni nu ne-am supus până i-am putut cumpăra prima bicicletă.

Data de 15 Octombrie 1934 va rămâne o dată memorabilă pentru noi continua d-na Groenwegen.

In ziua aceasta, el și-a făcut debutul pe șosea în cursa Amsterdam—Anhem și retur, care a coincis cu prima sa victorie la «aspiranți». Din momentul în care a început să activeze în categoria «amatori» Dirck a cules succes după succes ; ușurința cu care pedala a impresionat pe cunoscători și oficiali.

PROIECTE

Groenewegen, măsurând 1,85 m. și având greutatea respectabilă de 94 kilograme,, a trecut în Iulie trecut la profesioniști, și în scurtul timp de când activează, s'a acoperit de glorie.

La demi-fond ascensiunea lui Dirck a fost la fel de strălucită. In această specialitate, care curia mamei sale.

Intre tribună și peluză

Premiul Ritter

D. Ritter și-a creiat — în cariera sa de arbitru — o specialitate personală: penaltyuri în ultimele minute de joc.

Matchul Gloria — F. C. Carpați condus de d. Ritter a respectat această specialitate inevitabilă a evitabilului arbitru timișorean.

Un penalty, când minutarul ceasornicelor mai avea de parcurs doar câte diviziuni până la potoul celor 90 de minute regulamentare, a venit să salveze reputația d-lui Ritter și.. a clubului F. C. Carpați.

O săptămână mai târziu, o curioasă coincidență a delegărilor secrete l-a adus din nou pe d. Ritter la Baia Mare. De astă dată, pentru matchul F. C. Carpați — Tricolor C.F.P.V.

87 de minute, d. Ritter și-a stăpânit proverbiala sa slăbiciune pentru penaltb-uri.

In tribuna terenului, conducătorii echipei ploeștene începuseră să lege de aripa zâmbetelor, mărturisiri de regrete:

— Uite d-le săracul. Și lumea îl acuză că are mania penaltyurilor.

In minutul 88 însă, o decizie a d-lui Ritter a alterat zâmbetele și regretul conducătorilor ploeșteni. Faza — după cum afirmă plângerea înaintată de conducerea Tricolorului la C.C.A — a fost simplă. Un înaintaș băimărean a șutat spre poartă. Dunăreau, care se afla pe itinerariul balonului a întors spatele. Balonul l-a lovit în spate și a ricoșat spre centrul terenului. Prin urmare — după concepția personală a d-lui Ritter, penalty.

Invidios pe specialitatea această penaltymană a penaltyifobului arbitru timișorean, un sportiv ploeștean — d. ing. Rauch — a hotărât să i-o umbrească. A instituit un premiu de 5.000 de lei — premiul Ritter — pentru arbitrul care va reuși să egaleze ultima performanță a d-lui Ritter: două penaltyuri în minutul 88, la două matchuri consecutive și în favoarea aceleiași echipe.

Premiul — orice s'ar spune — e tentant. Păcat însă că are un câștigător sigur în persoana d-lui Ritter.

Fiindcă, la vreme, d. Ritter — cu specialitatea sa invincibilă — e în stare să dea trei penaltyuri în trei

Castor

(Continuare în pag. III)

Două aspecte dela concursurile atletice ale studenților A. N. E. F. Sus: Sosirea în cursa de 50 m. plat (fete); jos: Sosirea în cursa pe 100 m. plat, pe care a câștigat-o destul de ușor Ionescu Crum.

Un antrenor american în Ungaria

FEDERAȚIA maghiară de atletism a hotărît angajarea unui antrenor federal din America pentru pregătirea atleților unguri la Olimpiadă.

După raportul președintelui F.R.S.C.

PROBLEMA No. 1 A CICLISMULUI ROMANESC, VELODROMUL

Construirea unui velodrom nu este o utopie

Unde se poate construi un velodrom la București

Am reprodus eri în întregime raportul d-lui V. Canarache, președintele F. R. S C., către U F S S R.

El cuprinde o seamă de observațiuni extrem de importante, așa încât ne vom permite, în cadrul mai multor reportagii să analizăm pe rând, toate punctele acestui raport.

Ciclismului românesc i se deschid vaste perspective.

Sântem în pragul unor uriașe realizări cari vor ridica aportul pedalei la nivelul pe care-l merită.

Sport magnific, spectaculos ca nici unul altul, sport de imensă utilitate națională, ciclismul, mulțumită d-lui V. Canarache, este pe drumul cel bun.

Se vor face reforme, mulțumită cărora ciclismul va cunoaște o popularitate, rezervată până acum, anumitor sporturi privilegiate pe nedrept. Nu va mai trece mult și cicliștii noștri se vor putea mândri cu un velodrom modern.

Trebue să atragem atenția sportivilor, un velodrom modern, cu tribune încăpătoare, ne este absolut necesar.

Un velodrom construit după toate perceptele tehnice, ar permite performanțe mult superioare, celor pe cari le reușese actualmente, alergătorii noștri.

Sub 13 secunde pe 200 m.?

Dece nu?

Avem material omenesc, fără îndoială, avem băeți dispuși să muncească pentru un ideal, care este în primul rând, al lor.

LUNGIMEA PISTEI NU TREBUE SA DEPAȘASCA 333,33 m

Un punct de mare importanță, este, fără îndoială lungimea pistei.

După părerea noastră, pentru început, pista nu trebue să măsoare mai mult de 333,33 m. deoarece, cu cât dimensiunile pistei sânt mai reduse, viteza pare mai mare, demarajurile mai impresionante, iar spectaculozitatea crescând, natural interesul publicului va crește și el, creindu-se simpatii numeroase și mai ales constante.

NE TREBUE UN INGINER PRICEPUT ȘI-L VOM AVEA

Pentru planurile unui astfel de veldrom, natural, ne trebue un in-

PIERRE VERONE

(Continuarea în pagina II)

F.R.F.A. VA PROPUNE CEHOSLOVACIEI DATE

pentru jocurile internaționale contramandate

FEDERAȚIA română a trimis în cursul zilei de eri o telegramă forului ceh de specialitate în care-i face cunoscut că a luat act de contramandarea jocurilor cu reprezentativele Cehoslovaciei din 28 și 30 Octombrie, și-i comunică totodată că-i va face cunoscut datele când urmează să se dispute cele două jocuri.